

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ " Λ Ι Π Τ Ο Λ "

Παρατηρήσεις επί στοιχείων του 'Ενεργητικού
του Συμβούλου κ. Σπύρου Λοβέρδου

1. Είς τό κεφάλαιον ΙΙ "Κυκλοφορούν Κεφάλαιον" καί εἰς μερίδα "Χρεῶσται" ἀναγράφεται κονδύλιον ἀρχ. 15.595.000, συνιστάμενον ἐκ δύο κυρίως ἀπαιτήσεων κατὰ Δ.Ε.Η. καί Σ.Ε.Κ. Οἱ 'Ορκωτοί Λογισταί σημειώνουν ὅτι ὑπάρχουν ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τῶν ποσῶν τούτων. Ἡ κατὰ Δ.Ε.Η. ἀπαίτησις ἀνέρχεται εἰς τό ποσόν τῶν ἀρχ. 5.754.000, θά ἔπρεπε δέ νά ἀποσαφηνισθῇ τί ἀμφισβήτησις ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχει.

Ἡ ἀπαίτησις κατὰ Σ.Ε.Κ. ἀνέρχεται εἰς ἀρχ. 8.618.000.- Ἀντιπροσώπευε ἀξίαν παραδοθειῶν μπρικετῶν ; Παραλήφθησαν αὐταὶ ὑπὸ τῶν Σ.Ε.Κ. ἢ παραμένουν εἰς Πτολεμαῖδα εἰς τὴν διάθεσίν των ;

Ἐξ ἄλλου, οἱ 'Ορκωτοί Λογισταί ἀναφέρουν ὅτι ὑφίσταται ἀνταγωνιστικὴ ἀξίωσις τῶν Σ.Ε.Κ. ἐκ ἀρχ. 8.205.000.- Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἀρκετὰ σοβαροῦ ποσού, θά παρεκάλουν νά ὑπενημμίση εἰς τό Συμβούλιον ὁ Γενικός Διευθυντὴς ἢ ὁ Νομικός Σύμβουλος, ἐπὶ ποίας βάσειως στηρίζεται ἡ ἀπαίτησις αὕτη τῶν Σ.Ε.Κ. Ἐπὶ πλέον, εἶναι ἄραγε δυνατόν νά ἀποφανθῇ ὁ κ. Νομικός Σύμβουλος, ἂν πράγματι τό ἐκ ἀρχ. 8.618.000 ποσόν τῆς ἀπαιτήσεώς μας καί ἐφόσον πρόκειται περὶ παραδοθειῶν μπρικετῶν, εἶναι εἰσπράξιμον ; Διότι ἄλλως ἐμφανίζεται ἐνεργητικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν πραγματικότητα ἀνύπαρκτον.

2. Εἰς ἐπόμενον κεφάλαιον " Ἀποθήκη Ὑλικῶν " ἐμφανίζεται ποσόν ἀρχ. 28.521.000.- Τό στοιχεῖον τοῦτο ἀνησχόλησε καί ἄλλοτε τό Συμβούλιον, ἐκ τῆς ἐκθέσεως δέ τῶν 'Ορκωτῶν Λογιστῶν καί τοῦ ἀπὸ 12.9.1961 ἐγγράφου τοῦ Λογιστηρίου πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν, προκύπτει ὅτι δέν ἔχει ὀκτὴ ἐκκαθαρισθῇ ὁ λογαριασμός οὗτος. Νομίζομεν ὅτι πρέπει νά ἀποσαφηνισθῇ εἰς τό Συμβούλιον τό γεγονός, ὅτι ὑλικά χρησιμοποιοῦντα ἐξήχθησαν τῆς ἀποθήκης οὐχὶ μὲ τὴν τιμὴν κτήσεως, ἀλλὰ μὲ συμβατικὴν τιμὴν μονάδος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἡ μόνη ἀταξία εἶναι ὅτι, ἀντὶ νά χρεωθοῦν αἱ οἰκτεῖται ἐγκαταστάσεις εἰς ἃς ἐχρησιμοποίηθησαν τό ἐξαχθέντα ἐκ τῆς ἀποθήκης ὑλικά, φέρεται χρεωμένη ἡ ἀποθήκη, διότι ἡ πίστωσις τῆς μὲ τιμὴν μονάδος δέν ἀποτελεῖ, εἰμὴ μόνον στοιχεῖον ἐλέγχου αὐτῆς.

Έν ὅφει τῶν εἰς τὸ παρελθόν συζητηθέντων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, νομίζομεν ὅτι ἡ σχετικὴ ἀνακρίβεια τῶν ἐν τῇ Ἱστολογισμῷ στοιχείων, διὰ χρεώσεως ἄλλης μερίδος ἀντὶ ἄλλων, εἶναι συγγνωστὴ καὶ ὁπλῶς πρέπει νὰ ἐπισπευσθῇ εἰς τὸ προσεχές μέλλον τακτοποιήσεις τοῦ ζητήματος. Ἄν ὅμως ἠναλώθησαν ἐξαχθέντα ὑλικά ἢ ὁπωσδήποτε διὰ τῆς χρησιμοποίησώς των ἀπύλεσαν μέρος τῆς ἀξίας των, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἐκ τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Λογιστηρίου πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν, ἔμφανεται μόνον ὅτι γίνεται ἐνέργεια πρὸς τακτοποιήσιν τοῦ ζητήματος, συνεπῶς τὸ σημεῖον τῆς ἀναλύσεως ἢ φθορᾶς ἐξαχθέντων ὑλικῶν παραμένει κενόν. θὰ ἦτο δυνατόν ὁ Γενικός Διευθυντής νὰ πληροφορήσῃ, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν, τὴν ποσὴν ὑπολογίζει ὅτι ἀντιπροσωπεύουν ἀναλωθέντα ἢ φθορέντα ὑλικά ;

3. Εἰς τὸ ἴδιον κεφάλαιον ὑφίσταται ἡ μερὶς "Προϊόντα", μέ λογιστικὴν ὑπόλοιπον Δρχ. 13.253.000.- Ἐκ αὐτῶν διατυκύνουν παρατηρήσεις οἱ Ὁρκωτοὶ Λογισταί, νομίζω ὅμως ὅτι αἱ ἐξηγήσεις αἱ παρεχόμεναι διὰ τοῦ προαναφερθέντος ἐγγράφου τοῦ Λογιστηρίου εἶναι πειστικά. Ὑπάρχει βεβαίως μὴ διαφορά, λόγῳ ^{τοῦ} τρόπου ἀποτιμῆσεως τῶν προϊόντων, ἐκ Δρχ. 2.500.000, ἀσχετῶς ὅμως πρὸς τὸ γεγονός ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε καθ' ἡμῶς νὰ ἀλλάξῃ ὁ τρόπος τιμολογήσεως, ἢ ἐν λόγῳ διαφορά δὲν ὑπάρχει φθῶς νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ.

4. Οἱ Ὁρκωτοὶ Λογισταί ἀναφέρουν τὴν γνωστὴν ἄλλωστε εἰς τὸ Συμβούλιον διαφορὰν ἐπὶ λογαριασμῶν τοῦ ἐργολάρου κ. Ἀστερινοῦ, διεδικασθέντος ποσὸν Δρχ. 6.000.000.- Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὸ μόνον τὸ ὅποιον ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν εἶναι ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μνεῖα τῆς διαφορᾶς ταύτης.

5. Εἰς τὰς γενικὰς παρατηρήσεις τῆς ἐκθέσεως των οἱ Ὁρκωτοὶ Λογισταί ἐπισημαίνουν διάφορα σημεῖα, σχέσιν ἔχοντα μέ τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν ἔλεγχον πράξεων καὶ ἐγγραφῶν εἰς τὰ βιβλία.

Τὸ Λογιστήριον ἀπαντᾷ διὰ τοῦ προαναφερθέντος ἐγγράφου του πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν ἐπὶ τῶν σημείων τούτων, νομίζομεν δὲ ὅτι αἱ διδόμεναι ἀπαντήσεις εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον πειστικά. Τὰ μόνα σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐπεθυμούσαμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν

προσοχήν της Γενικής Διευθύνσεως είναι : (α) ή χρησιμοποίησις βιβλίου διὰ τὰς ἐγγυητικὰς ἐπιστολάς, (β) ή μή καταχώρησις δελεάζων κινήσεως μή φερόντων τήν ὑπογραφήν τῶν ὑπευθύνων καί (γ) ή μή καταχώρησις ἐπίσης ἐγγράφων, διδομένων δι' ἐγγράφων Κοζάνης πρό τῆς ἐνεργείας τοῦ δέοντος ἐλέγχου.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων, ή ήμετέρα γνώμη, εἶναι ὅτι θά ἔπρεπε νά διαλαμβάνωνται εἰς τήν Ἐκθεσιν τοῦ Συμβουλίου πρός τήν Γενικήν Συνέλευσιν τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3 καί 4 πρός ἐνημέρωσιν τῶν μετόχων ἐπὶ τῶν πιθανοτήτων ἐνδεχομένης ἐκδηλώσεως ζημίας εἰς προσεχεῖς χρήσεις.

Ἐπὶ πλέον ὅμως, εἰμεθα τῆς γνώμης ὅτι θά ἔπρεπε ὑπομνηματικῶς νά ἐξηγηθῇ ἐν Συμβουλίῳ καί ἐν συνεχείᾳ εἰς τήν Γενικήν Συνέλευσιν τῶν μετόχων, ὁ τρόπος καταρτίσεως κατὰ τόν Ἰσολογισμόν τοῦ λογαριασμοῦ Κερδῶν καί Ζημιῶν.

Συγκεκριμένως, θά ἔπρεπε νά ὑπομνησθῇ τό τί προβλέπεται διὰ τῆς κρατικῆς συμβάσεως ἐν ἄρθρῳ 15 παρ. 9 καί ἐν τῷ Καταστατικῷ ἐν ἄρθρῳ 25 παρ. 1 καί 2. Τοῦτο, καθ' ἡμᾶς, εἶναι ἀπαραίτητον, δεδομένου ὅτι, ἐνῷ οἱ Ἰσολογισμοί καταλήγουν εἰς ζημίας, δημιουργεῖται ἀποθεματικόν τό ὅποτον τήν 31.12.1960 ἀνέρχεται εἰς ἀρχ. 53.690.000, ἀποσπαινομένου τοῦ λόγου διὰ τόν ὅποτον εἰς αὐτοῦς τοὺς ἰδίους Ἰσολογισμούς, ἐνῷ αὐξάνουν εἰς τό Ἐνεργητικόν αἱ ζημίαι, κατὰ τυπικήν ἀντινομίαν αὐξάνει εἰς τό Παθητικόν τό Κεφάλαιον.

Καί τοιοῦτη ἐξήγησις εἶναι, καθ' ἡμᾶς, ἀπαραίτητος, διότι θά ἀποσαφηνισθῇ ταῦτοχρόνως ἀφ' ἑνός μὲν διατί ἀποσβέννεται τό κεφάλαιον τῶν καταβαλλομένων, ἔναντι τῶν γερμανικῶν πιστώσεων, δόσεων, ἀφ' ἑτέρου δέ ὅτι δέν ἐνεργοῦνται περαιτέρω κρατήσεις συμφώνως τῇ Συμβάσει καί τῷ Καταστατικῷ, λόγῳ ἑλλείψεως κερδῶν ὅπως, ὡς φυσικόν, δέν διανέμεται καί μέρος, ἀλλά καί ὅτι, καίτοι ἄγονται εἰς χρέωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων οἱ τόκοι τῶν δανείων Ο.Χ.Ο.Α. καί λοιπῶν δανείων, δέν καταβάλλονται λόγῳ ἑλλείψεως ταμιακῶν διαθεσίμων.

Τέλος, νομίζω ότι εις τήν ανάλυσιν τῶν κερδοζημιῶν τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἔχει παρεσφίξει. Λόθος εἰς τήν διατύπωσιν τοῦ δικαιο-
λογητικοῦ τοῦ ἀφορῶντος τό κονδύλιον Δρχ. 2.657.139,50 τόκου τῶν
γερμανικῶν πιστώσεων. Τό ποσόν τοῦτο ἀναφέρεται ὡς ἀφορῶν τόκους
δευτέρας δόσεως ἀπό 1.10.59 ἕως 31.12.1959. Ἡ θά ἀφορᾷ τόκους
ὅλων τῶν γερμανικῶν πιστώσεων καί οὐχί τῆς δευτέρας δόσεως ἥ δέν
θά εἶναι τόκοι ἐνός τριμήνου τῆς δευτέρας δόσεως. Ἄν ἡ δόσις
αὕτη εἶναι ὡς ἀναφέρεται εἰς τήν ἰδίαν ανάλυσιν κερδοζημιῶν καί
εἰς τό προτελευταῖον κονδύλιον Δρχ. 21.530.000, οἱ τόκοι ἐνός
τριμήνου δέν εἶναι ὅ τε Δρχ. 400.000.- Προκειμένου περί στοιχείου
κερδοζημιῶν Ἰσολογισμοῦ πρέπει νά εἶναι οὐ μόνον ἀκριβές κατὰ
ποσόν ὅπως νομίζομεν ὅτι εἶναι, ἀλλά καί ἀκριβοῦς αἰτιολογίας.-

Ἀθῆναι τῇ 23ῃ Σεπτεμβρίου 1961

